

gelse, som man magtede, for at drive Udgifterne op. Jeg tør sige, at fra Forsvarsministerens Side, fra Finansministerens Side, fra den øvrige Regerings Side, har der været gjort alt muligt for at holde Forsvarsudgifterne nede. At det ikke lykkedes, ligger i Forholdene. Grundene, hvorfor disse Udgifter blev afholdt, var to. Den ene var den, at man mente det nødvendigt for at støtte vor Neutralitetserklæring. Der kunde man naturligvis skønne om lidt mere eller lidt mindre; men alle var enige om, at netop det, som er afholdt, skulde afholdes. Og dernæst var Grunden den, at man vilde have Fred mellem Partierne; og dette opnaaedes kun, ved at man enedes om Udgifter af den nævnte Størrelse. Det er altsaa den virkelige Sikringsstyrkeudgift, jeg her har nævnt. Og man kan ikke sige, at vi med 33 Mill. Kr. om Aaret til andre Forsvarsudgifter var højt oppe; thi nu under disse ganske ordentlige Forhold, vi nu er inde i, er vi naaet til 65 Mill. Kr. paa indeværende og ogsaa paa næste Finansaar paa Grund af den uhyre Prisstigning, man nu maa regne med, og som ogsaa viste sig tidligere.

Det samme gælder om Dyrtidsforanstaltningerne, som altsaa gaar op til 718 Mill. Kr., naar jeg regner alting med. Jeg ved ikke rettere, end at man ogsaa har været enig om, at disse Penge skulde bruges; at man trængte paa, snart fra den ene og snart fra den anden Side, og der saa blev tilvejebragt almindelig Enighed om at ordne det paa den bestemte Maade. Noget er naturligvis gaaet i Skudder-Mudder. Hvordan skulde det være andet? Det er særlig ved Indkøbene, at der er gaaet endog Millioner af Kroner til Spilde. Men jeg kan ikke se rettere, end at naar man kaster et Blik ud over, hvordan Forholdene overhovedet er i Verden, er det ikke værd at gøre alt for mange Opførelser over, at der er spildt nogle Penge paa Indkøb af Bomuldsfrøklager eller Kløverfrø, som man for Resten kun har købt, fordi alle sagkyndige opfordrede Regeringen dertil. Endnu i den sidste Tid er der for Landbrugets Skyld foretaget Indkøb, paa hvilke Staten har tabt Penge, Indkøb som Staten har givet Tilskud til, hvorved baade store og smaa Landbrugere har faaet en Vinding. Jeg skal bare nævne for de sidste Aar Indkøb af Norge-Salpeter, der kostede

Staten 5 343 000 Kr., rent Tilskud, for at Salpeteren skulde blive billigere, Indkøb af Superfosfat i indeværende Finansaar, som mindst koster Staten 1 Mill. Kr., Blaasten, 1 200 000 Kr. Det er altsaa blot for de sidste Aar 7 500 000 Kr. Og det er lidt urimeligt at bebrejde Regeringen, at den har givet de Penge ud; for den har kun imødekommet saadanne Ønsker, som fra Landbrugets Side indtrængende er rettet til den.

Jeg skal endnu nævne Udgiften paa § 26 for disse 6 Aar — i store Træk naturligvis. Der er til Forskud og Udlaan med Fra- drag af Tilbagebetaling og Obligationssalg udgivet 17 Mill. Kr., til Forøgelse af forskellige Fonds 5 Mill. Kr., til Statsvirksomhederne 96 Mill. Kr., til Privatbaneanlæg 9 Mill. Kr., og til andre Aktiverhvervelser 5 Mill. Kr., tilsammen 142 Mill. Kr. Man vil se, at der er erhvervet Statsaktiver for Beløb, der i høj Grad nærmer sig til det saakaldte Driftsunderskud, som vi har haft. Endelig er der til Forøgelse af Kassebeholdningen, som maa regnes herhen, 203 Mill. Kr., idet Kassebeholdningen den 31. Marts 1920 vil være 241 Mill. Kr., medens den kun var 38 Mill. Kr. den 1. April 1914. Dette er tilsammen 345 Mill. Kr.

Som Prøve, for at konstatere disse Tals Rigtighed, vil jeg gerne anføre følgende: Driftsindtægterne har altsaa været 1 941 Mill. Kr., den vestindiske Overdragelsessum 87 Mill. Kr., og endelig Statslaan minus Afdrag, idet jeg holder Genforeningslaanet udenfor, 406 Mill. Kr. Det er tilsammen 2 434 Mill. Kr. Driftsudgifterne har været 2 082, Aktiverhvervelser 345 Mill. Kr., og endelig er der udgivet til at afbetale Frederiks Hospitals Gæld 5 Mill. Kr. — jeg skal sige et Par Ord om dette — og det bliver tilsammen 2 432 Mill. Kr. Her er en Forskel, som ligger i de Brøkdeler af Millioner, som man ikke kan regne med, ellers stemmer det. De 5 Mill. Kr., som jeg her har maattet anføre, er dem, som en tidligere Regering havde ment sig berettiget til — hvad den ikke var — at afholde til Udgift ved Righospitalet, idet man uden videre havde ladet Frederiks Hospital laane 5 Mill. Kr. hos Nationalbanken. Beløbet var ikke dækket, da jeg blev Minister, det var afholdt for mange Aar siden, men min højtærede Forgænger havde ikke fundet An-